

บทอ่านที่ 1

อพย 23:20-23ก

พระเจ้าตรัสดังนี้

“เราจะส่งทูตสวรรค์ไปข้างหน้าท่าน เพื่อป้องกันท่านตามทาง และนำท่านไปถึงสถานที่ที่เราจัดเตรียมไว้ จงเคารพเพื่อฟังถ้อยคำของทูตสวรรค์นั้น อย่าต่อต้าน เพราะเขาทำไปในนามของเรา และจะไม่ยอมอภัยความผิดของท่านเลย แต่ถ้าท่านเชื่อฟังเขา และทำตามที่เราสั่งทุกประการ เราจะเป็นศัตรูกับศัตรูของท่าน เป็นปฏิปักษ์กับปฏิปักษ์ของท่าน ทูตสวรรค์ของเราจะเดินข้างหน้าและนำท่านเข้าไป”

พระวรสาร

มธ 18:1-5,10

เวลานั้น บรรดาศิษย์เข้ามาเฝ้าพระเยซูเจ้า ทูลถามว่า ‘ผู้ใดใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์?’

พระเยซูเจ้าทรงเรียกเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งให้มายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา แล้วตรัสว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กลับเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ ท่านจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้น ผู้ใดที่ถ่อมตนลงเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ คนนี้ ผู้นั้นจะยิ่งใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์’

‘ผู้ใดต้อนรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ในนามของเรา ผู้นั้นต้อนรับเรา’

‘จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นคนธรรมดา ๆ เหล่านี้คนใดเลย เราบอกท่านทั้งหลายว่า ตลอดเวลาในสวรรค์ ทูตสวรรค์ของเขาเฝ้าชมพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์’

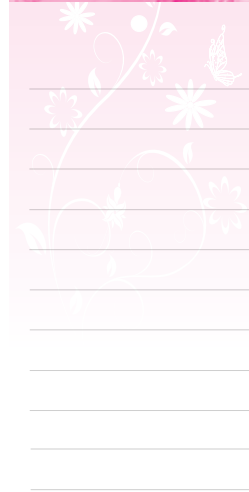
ความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์ยิ่งใหญ่นัก พระองค์ทรงสร้างเราแต่ละคน ในลักษณะที่ไม่เหมือนและไม่ซ้ำกัน ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงดูแลเอาใจใส่เราเป็นรายบุคคล และเป็นการเฉพาะ ผ่านทางอารักษ์เทวดา ซึ่งเดินหน้าและนำเรา ดังที่เราเกิดเกียรติท่านในวันนี้ เราจึงต้องตระหนักในคุณค่า ชื่นชอบ และขอบคุณพระเจ้าเสมอ

ข้าแต่พระเจ้า ขอรบกวนขอขอบคุณที่พระองค์ทรงสร้าง และปฏิบัติต่อลูกเป็นการเฉพาะ โดยไม่ซ้ำกับผู้อื่น ลูกจะพยายามฟังและปฏิบัติต่อพระองค์ผ่านทางอารักษ์เทวดาของลูกเสมอ

ระลึกถึง
ทูตสวรรค์ผู้อารักขา

สดด 91:1-2,3-5,6,
9-11

ทำวัตรเช้าที่ 2

วันที่ 2 ตุลาคม 2555

มธ 18.1-5,10

บรเรจิดเป็นนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่ง. เขาตั้งใจมาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณวันสมโภชปีสกาที่วัดแห่งหนึ่ง. ระหว่างการเทศน์ พระสงฆ์ถามนักเรียนว่า “ปีสกาหมายถึงอะไร”. ทันที บรเรจิดยกมือขึ้น พระสงฆ์เห็นครุที่นั่งหลังบรเรจิดทำท่ารำคาญ. เขาดูหงุดหงิด พระสงฆ์แปลกใจว่า ทำไมครุรู้สึกเช่นนั้น. พระสงฆ์พบว่าครุกลัวว่าบรเรจิดซึ่งมีอาการปัญญาอ่อนจะตอบผิดๆ บรเรจิดชี้ไปยังเพื่อนที่นั่งด้านซ้ายให้ตอบแทนเขา. เขาตั้งใจที่มีเพื่อนตอบแทนเขาแล้ว เขารู้ว่าเขาต้องการให้คนอื่นช่วยและเขาก็สุภาพพอที่จะขอคนอื่นให้ช่วยเขา. เมื่อพระสงฆ์ถามครั้งที่สอง บรเรจิดเป็นคนแรกที่ยกมือตอบอีก และชี้ไปเพื่อนที่นั่งด้านขวาให้ตอบแทนเขา.

บรเรจิดสอนเราแต่ละคนจากเหตุการณ์นี้ ไม่แปลกใจที่พระเยซูเจ้าทรงบอกศิษย์ของพระองค์ว่า ถ้าพวกเขาต้องการเข้าพระอาณาจักรสวรรค์ พวกเขาต้องมีจิตใจเหมือนเด็กเล็กๆ

อีกแง่หนึ่ง เราต้องเหมือนบรเรจิด. เราต้องยอมรับว่าเราทำทุกสิ่งในพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงดี. เราได้รับการเชื่อเชิญให้ช่วยเหลือเพื่อนๆ จากสมาชิกในครอบครัว และจากคนที่เป็นแหล่งของทุกสิ่ง เราทราบว่าการช่วยเหลือมีอยู่ทั่วไป. ทั้งหมดที่เราต้องการคือ “ขอ” เทวดาที่อยู่รอบตัวเรา. เราต้องการสายดาแบบเด็กเหมือนบรเรจิดที่เห็น

อรัภทเวดาของเขา. เราต้องการความเชื่อของเด็กเหมือนบรเรจิดที่เชื่อว่าความจริงแล้ว ท่านอยู่รอบตัวเรา. เราต้องหวังแบบเด็กว่า ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้.

ข้าแต่ทูตสวรรค์ของพระเจ้า พระองค์ทรงพระกรุณาอบข้าพเจ้าไว้ในความอารักขาของท่าน โปรดส่องสว่าง พิทักษ์รักษา ค้ำครองและนำทางชีวิตข้าพเจ้าในวันนี้ด้วยเทอญ อาแมน